

Arrest

nr. 277 105 van 6 september 2022
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2022.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 14 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters, die verklaren de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten, dienen een verzoek om internationale bescherming in op 23 september 2021.

1.2. Verzoeksters worden op 11 april 2022 afzonderlijk gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), telkens bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

1.3. Op 28 april 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing inzake O.P., R.E., eerste verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de nationaliteit van El Salvador. U bent op 2 april 1993 geboren in Lourdes Colon in het departement la Libertad. U heeft altijd samen met uw grootouders, uw moeder en uw zus op hetzelfde adres gewoond, meer bepaald in de San José wijk, pasaje 2, huisnummer 10. Kort na uw geboorte zijn uw ouders gescheiden en uw vader is altijd afwezig gebleven in uw leven.

U bent tot het zesde middelbaar naar school gegaan. Na uw middelbaar heeft u nog enkele opleidingen gevolgd om barvrouw te worden en vervolgens zou u nog werkervaring hebben opgedaan in de horeca. In de periode dat u in de horeca werkte, zou u een aantal keer ongunstige types zijn tegengekomen toen u 's avonds van uw werk naar huis keerde. Omwille hiervan zou u besloten hebben niet langer in deze sector te werken. U zou ook nog een technische opleiding hebben gevolgd om plastic verpakkingen te produceren. Na deze opleiding zou u van november 2020 tot februari 2021 in een fabriek hebben gewerkt waar men deze plastic verpakkingen produceert. Hierna zou u een tijdlang zonder werk hebben gezeten. Vervolgens zou u als nanny zijn beginnen werken voor uw oom.

Begin juni 2021 zou u door een onbekend iemand op de schouder zijn getikt toen u uw nichtje naar school bracht. Hij zou u gezegd hebben voorzichtig te zijn. Toen u hem vroeg wie hij was, zou hij meteen zijn weggegaan. U zou uw oom op de hoogte hebben gebracht van hetgeen u had meegemaakt. Hij zou u aangeraden hebben uw nichtje niet meer naar school te brengen. Hij haalde aan dat er in uw familie reeds eerder een oom en een neef waren vermoord door onbekenden. U zou vervolgens besloten hebben het incident te gaan aangeven bij de lokale politie, maar uw klacht werd hier niet serieus genomen en de agente die u te woord stond, zou geen pv hebben opgemaakt.

Op 13 juli 2021 zou u samen met uw tante R. (H. P., R. N.: CG X en O.V.nr.: X) naar de lokale supermarkt Superselectos zijn gegaan. Uw tante zou hier omstreeks 11 uur met een zekere T. hebben afgesproken, een vriendin die ze kende via de kerkgemeenschap. Toen jullie ter plekke waren aangekomen, zouden jullie naar de parking van de supermarkt gegaan zijn om hier T. op te wachten. Plots zou er een rode wagen met getinte ruiten zijn aangekomen. Er zou een slanke man zijn uitgestapt en recht op jullie zijn afgelopen. Hij zou uw tante R. hebben vastgegrepen en gezegd hebben dat hij haar al eerder had gewaarschuwd en dat hij haar zou vermoorden. Jullie zouden beiden erg geschrokken zijn. U zou uw tante hebben geholpen om zich los te wrikken uit de handen van deze onbekende man. Hierop zou deze man zich ook tot u gericht hebben en ermee gedreigd hebben ook u te zullen vermoorden. Uiteindelijk zouden jullie erin geslaagd zijn uw tante los te krijgen waarna jullie het op een rennen zetten naar de ingang van de supermarkt. Binnen in de supermarkt zouden jullie een tijd hebben gewacht om er zeker van te zijn dat de man in kwestie niet langer op het terrein was. Jullie zouden hierna nog hebben gepraat met een bewaker die buiten op het terrein stond en die getuige was geweest van het hele incident. Hij zou jullie hebben gezegd dat jullie beiden erg veel geluk hadden gehad. Intussen was ook T. aangekomen. Nadat zij van alles op de hoogte was gebracht, zou zij een bevriende taxichauffeur hebben opgebeld, die jullie vervolgens naar huis bracht. In de dagen die hierop volgden, zou u voornamelijk thuis gebleven zijn. Op 26 augustus 2021 zou u samen met uw tante R. klacht zijn gaan indienen in een politiekantoor in Sonsonate. U zou hierbij aanwezig geweest zijn, maar uw tante zou de verklaringen hebben afgelegd.

Op 16 september 2021 zou u samen met uw tante R. via Spanje naar België zijn gereisd, waar jullie de volgende dag aankwamen. Op 23 september 2021 diende u samen met uw tante in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw diploma van het middelbaar, het technische diploma dat u behaalde en de klacht die uw tante R. had neergelegd op 26 augustus 2021.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit El Salvador dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig.

Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van een (toegeschreven) politieke overtuiging werd geïdendeerd. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich begin juni 2021 bedreigd voelde toen u door een onbekende man werd gewaarschuwd en dat u en uw tante op 13 juli 2021 slachtoffer zijn geworden van een poging tot ontvoering (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 70 en 77). U toonde op geen enkel moment aan in El Salvador geïdendeerd te zijn omwille van een (toegeschreven) politieke opvatting of opinie.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing of poging tot ontvoering, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Voorts zijn er enkele opvallende verklaringen en bovendien enkele tegenstrijdigheden en incoherenties in de verklaringen van u en uw tante R., die maken dat er aan uw asielrelaas slechts weinig geloof kan worden gehecht.

Zowel uw tante als uzelf verwezen naar uw oom en uw neef die beiden lang geleden zijn vermoord door onbekenden. Uzelf verwees hier terloops (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 12 en 70) en uw tante R. expliciet naar. Zij liet optekenen dat haar broer in 2007 werd vermoord en haar neefje een jaar later op precies dezelfde dag van het jaar. Zij kon evenwel geen uitsluitel geven over de omstandigheden waarin deze moorden hebben plaatsgevonden en al evenmin over de daders van deze moorden. Wat ze wel uitdrukkelijk liet optekenen was dat jullie vlucht uit El Salvador niets te maken had met deze moorden (zie notities persoonlijk onderhoud 2120555, vragen 67-77). Eén en ander is ook logisch aangezien deze beide moorden respectievelijk in 2007 en 2008 hebben plaatsgevonden, met andere woorden een vijftiental jaar geleden.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u een incident aanhaalde dat zich begin juni 2021 afspeelde. U zou hierbij op de schouder getikt zijn door een voor u onbekende man die u zou hebben gewaarschuwd voorzichtig te zijn. Door dit incident was u erg geschrokken en besloot u niet langer uw nichtje van en naar school te brengen. U zou vervolgens ook aangifte hebben gedaan van dit incident bij de lokale politie.

De vrouwelijke agente nam uw klacht evenwel niet serieus en er werd geen proces-verbaal opgemaakt. Dient evenwel te worden opgemerkt dat ook uzelf deze feiten als niet zo ernstig kwalificeerde.. Het is evenwel bijzonder opmerkelijk dat u naar aanleiding van dit incident én het feit dat het niet serieus werd genomen door uzelf en de lokale politie besloten heeft een paspoort aan te vragen met het oog op uw vertrek uit El Salvador. U werd hier op gewezen en verklaarde dat u al eerder het gevoel had dat u werd gevolgd. U verwees ook naar de eerdere moorden in uw familie van 2007 en 2008. U zou het met uw oma besproken hebben en zonder veel nadenken zou u vervolgens een paspoort hebben aangevraagd (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 8-12). Deze door u voorgestelde gang van zaken doet de wenkbrauwen fronsen. Immers, op het ogenblik dat u een paspoort aanvraag (waarover u uitdrukkelijk liet optekenen dat u het heeft aangevraagd met als doel El Salvador te ontvluchten), was er buiten uw vermoeden dat u wel eens werd gevolgd en buiten die waarschuwingstik door een onbekende man, helemaal nog niets gebeurd. Dat u dan toch een paspoort heeft aangevraagd met het oog op uw vertrek uit El Salvador is op zijn zachtst gezegd opmerkelijk te noemen. Het incident dat zowel voor uzelf als voor uw tante R. de uiteindelijke concrete vluchtaanleiding uitmaakte, zou zich pas korte tijd later plots hebben voorgedaan, meer bepaald op 13 juli 2021. Gegeven deze context is het wel heel erg toevallig dat u kort vóór dit incident van juli 2021 reeds een reispaspoort had aangevraagd, hoewel er dus toen nog niets ernstigs was gebeurd voor u in El Salvador.

In verband met het incident van 13 juli leggen uzelf en uw tante enkele opvallende tegenstrijdige verklaringen af. Ook dit roept vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid. Zo verklaarde u dat jullie hadden afgesproken met een vriendin van tante R., een zekere T., om samen te gaan winkelen in de supermarkt Superselectos (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 77). Uw tante daarentegen liet evenwel optekenen dat jullie niet hadden afgesproken aan de supermarkt om te gaan winkelen maar wel om samen te gaan lunchen (zie notities persoonlijk onderhoud 2120555, vragen 113 en 114). U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen. U verklaarde dat u met uw tante inkopen ging doen en dat zij misschien samen iets zouden gaan eten waarbij u dan naar huis zou gegaan zijn. U verklaarde dat dit niet om tegenstrijdige verklaringen ging. Het is evenwel opvallend dat uw tante R. resoluut verklaarde dat jullie met z'n drieën gingen lunchen en dat u daar klaarblijkelijk niet van op de hoogte was.

Verder verklaarde u dat u samen met uw tante R. klacht bent gaan indienen in de gemeente Sonsonate. Op de vraag wanneer jullie zich naar het politiekantoor begaven, antwoordde u dat dit in de ochtend was, meer bepaald omstreeks 8.00 uur 's morgens. Jullie zouden vervolgens omstreeks 9.00 uur 's morgens zijn aangekomen in Sonsonate. Uw tante R. daarentegen verklaarde dat jullie in de namiddag waren aangekomen, meer bepaald omstreeks 17.00 uur (zie notities persoonlijk onderhoud 2120555, vraag 93). Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat u het zich dan niet meer goed herinnerde. U voegde eraan toe dat het in uw hoofd zat dat jullie er 's morgens naar waren vertrokken. Toen u vervolgens tijdens het gehoor de kopij van de klacht die u nog in uw handen had in detail bekeek, stelde u zelf vast dat er als uur staat vermeld 5.59 pm (zie kopij klacht, toegevoegd aan het administratief dossier). U werd erop gewezen dat dit erg opmerkelijk is, temeer omdat deze klacht een cruciaal gegeven is in jullie beider asielrelaas. Dat u zich dan niet meer zou herinneren of jullie die dag 's namiddags dan wel 's ochtends naar het politiekantoor zijn gegaan, is weinig geloofwaardig. Uw uitleg als zou u erg zenuwachtig zijn en dat u geen redelijke uitleg kan geven voor het feit dat u het zich niet meer kon herinneren, kan niet overtuigen.

Voorts is het opmerkelijk dat u klaarblijkelijk niet op de hoogte bent van het laatste incident waarvan uw tante R. het slachtoffer zou zijn geweest. Zij zou namelijk enkele dagen voordat ze samen met u klacht indiende op een kruispunt geblokkeerd zijn geweest door een rode 4X4 wagen met getinte ruiten. De wagen zou uiteindelijk verder gereden zijn, maar zij heeft dit als erg bedreigend ervaren en zou naar aanleiding van dit incident besloten hebben om toch maar klacht in te dienen (zie notities persoonlijk onderhoud 2120555, vragen 84 en 86). U werd gevraagd of er na het incident van 13 juli 2021 nog iets gebeurd is met uzelf of met uw tante R.. U verwees hierbij naar een kleiner incidentje enkele dagen na 13 juli, waarbij uw tante het gevoel zou gehad hebben dat ze door een man werd achtervolgd, maar verder kon u zich niets anders herinneren. Toen u uiteindelijk werd gewezen op het incident met de rode 4X4 wagen liet u uitdrukkelijk optekenen hiervan niet op de hoogte te zijn. U verklaarde dat uw tante het wellicht voor u heeft verborgen gehouden om u niet met meer angst op te zadelen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 88-95). Deze uitleg kan niet overtuigen. Immers, uw tante R. werd gevraagd waarom ze in de klacht van augustus 2021 niet had verwezen naar het incident dat ze enkele dagen eerder zou hebben meegemaakt in verband met de rode 4X4 wagen. Zij verklaarde hierop dat ze er wel degelijk naar had verwezen maar dat de agent het niet had opgetekend omdat er geen enkel aanknopingspunt zoals een nummerplaat was om de dader van dit incident te identificeren (zie notities persoonlijk onderhoud 2120555, vraag 95).

Met andere woorden, uw tante R. zou er wel degelijk naar verwezen hebben toen ze de klacht samen met u in Sonsonate heeft neergelegd. Dat u er dan niet van op de hoogte bent, doet de wenkbrauwen fronsen. Het is overigens opmerkelijk dat dit incident niet uitdrukkelijk werd vermeld in het proces-verbaal hoewel uw tante R. ernaar had verwezen, zogenaamd omdat er geen aangrijpingspunt was zoals een nummerplaat van de wagen om de dader te identificeren. Immers, in verband met het incident van 13 juli 2021 was er evenmin een aanknopingspunt zoals een nummerplaat. Wat dit laatste betreft, dient bovendien te worden gewezen op het feit dat het erg opmerkelijk is dat ondanks de aanwezigheid van verscheidene getuigen klaarblijkelijk niemand de reflex had om de nummerplaat van de wagen te noteren. Hetzelfde geldt voor uzelf en uw tante R., maar nog meer geldt dit voor de bewaker op het parkeerterrein van de supermarkt Superselectos die er eveneens getuige van zou zijn geweest (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 81-83) en zie notities persoonlijk onderhoud 2021555, vraag 111).

Vervolgens is het opmerkelijk dat jullie de klacht die jullie in Sonsonate zouden hebben ingediend niet hebben opgevolgd. U werd gevraagd of er enig gevolg is gegeven aan deze klacht. U verwees hierop naar een telefoontje dat uw tante R. zou hebben ontvangen om bijkomende verklaringen af te leggen voor het Openbaar Ministerie (OM). Omdat jullie net op het punt stonden om het land te ontvluchten, zou uw tante hier niet op in zijn gegaan. Op de vraag of jullie deze zaak dan niet hebben laten opvolgen door iemand van jullie familieleden die perfect op de hoogte waren van jullie situatie, verklaarde u dat dit niet kan opgevolgd worden door iemand anders dan diegene die de klacht heeft neergelegd. U stelde dat het gerecht van El Salvador de zaak wellicht heeft geseponseerd gelet op jullie houding om niet in te gaan op de vraag om bijkomende inlichtingen voor het OM. U voegde eraan toe dat u sowieso niet veel verwachtte van het gerecht in El Salvador gelet op het feit dat dit incident niet in de media is verschenen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen, 104-109). Een dergelijke lakse en bijna onverschillige houding ten aanzien van jullie problemen ondermijnt verder de ernst van jullie voorgehouden vrees. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij of zij zijn of haar problemen verder opvolgt teneinde een correcte beoordeling te kunnen geven van de actuele vrees. Dat jullie dit klaarblijkelijk hebben nagelaten te doen, ondermijnt verder jullie algemene geloofwaardigheid.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysapresunepisodemigratoire20210713.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties.

Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>, blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan tenslotte aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf> en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. Deze documenten bevestigen uw persoonsgegevens en de diploma's die u behaalde. Deze zaken staan hier niet ter discussie. De klacht die u voorlegde werd hierboven reeds besproken. Er rijzen ernstige twijfels omtrent de authenticiteit van dit door jullie voorgelegde document omwille van de hierboven reeds vermelde redenen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing inzake H.P., R.N., tweede verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de nationaliteit van El Salvador. U bent op 15 oktober 1978 geboren in Lourdes Colon in het departement la Libertad. U bent tot ongeveer uw veertiende naar school gegaan. In 1995 zou u getrouwd zijn met J. D. E. D.. Na anderhalf jaar zou u de relatie hebben beëindigd omdat u slachtoffer was van partnergeweld. Jullie hebben samen één dochter: G. E. E. H. (°8 april 1996). Van 2000 tot 2014 had u een relatie met A. A. E. A.. Vanaf 2006 was u met deze man gehuwd. U beëindigde ook deze relatie vanwege de ontrouw van uw echtgenoot. Jullie hebben samen twee zonen: J. (°25 juli 2001) en E. (°28 september 2002).

Van 1998 tot 2001 heeft u gewerkt als arbeidster in een textielonderneming. Vanaf de geboorte van uw zoon Jimmy bent u gestopt met werken. Vanaf 2017 bent u terug beginnen werken, eerst in een restaurant verbonden aan een hotel en dan in een zaak die 'just food' heet. U bent hier blijven werken tot enkele maanden voor uw vertrek.

Op 13 juli 2021 zou u samen met uw nichtje R. (O. P., R. E.: CG 2120554 en O.V.nr.: 9.290.050) naar de lokale supermarkt Superselectos zijn gegaan. U zou hier met een zekere T. hebben afgesproken, een vriendin die u kende via de kerkgemeenschap. Toen jullie ter plekke waren aangekomen, zouden jullie naar de parking van de supermarkt gegaan zijn om er T. op te wachten. Plots zou er een rode wagen met getinte ruiten zijn aangekomen. Er zou een slanke man zijn uitgestapt en recht op jullie zijn afgelopen. Hij zou u hebben vastgegrepen en gezegd hebben dat hij u al eerder had gewaarschuwd en dat hij u zou vermoorden. Jullie zouden beiden erg geschrokken zijn. Uw nicht R. zou u hebben geholpen om u los te wrikken uit de handen van deze onbekende man. Hierop zou deze man zich ook tot uw nicht gericht hebben en ermee gedreigd hebben haar ook te zullen vermoorden. Uiteindelijk zou u erin geslaagd zijn los te komen waarna jullie het op een rennen zetten naar de ingang van de supermarkt. Binnen in de supermarkt zouden jullie een tijd hebben gewacht om er zeker van te zijn dat de man in kwestie niet langer op het terrein was. Jullie zouden hierna nog hebben gepraat met een bewaker die buiten op het terrein stond en die getuige was geweest van het hele incident. Hij zou jullie hebben gezegd dat jullie beiden erg veel geluk hadden gehad. Intussen was ook T. aangekomen. Nadat zij van alles op de hoogte was gebracht, zou zij een bevriende taxichauffeur hebben opgebeld, die jullie vervolgens naar huis bracht. In de dagen die hierop volgden, zouden jullie voornamelijk thuis gebleven zijn. Einde augustus 2021 zou u op een gegeven moment aan een kruispunt een tijd lang geblokkeerd zijn geweest door een 4X4 wagen met getinte ruiten. Pas toen er meerdere mensen het kruispunt naderden, zou de wagen verder gereden zijn. Op 26 augustus 2021 zou u samen met uw nicht R. klacht zijn gaan indienen in een politiekantoor in Sonsonate. Un nichtje zou hierbij aanwezig geweest zijn, maar u zou de verklaringen hebben afgelegd.

Op 16 september 2021 zou u samen met R. via Spanje naar België zijn gereisd, waar jullie de volgende dag aankwamen. Op 23 september 2021 diende u samen met R. in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: uw paspoort, uw identiteitskaart, de overlijdensakten van uw broer en een neefje, een blanco strafblad en tenslotte de klacht die u op 26 augustus 2021 had neergelegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u zich op volledig dezelfde feiten baseert als die van uw nicht O. P. R. E.. In hoofde van haar werd volgende weigeringsbeslissing genomen:

"Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit El Salvador dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig.

Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van een (toegeschreven) politieke overtuiging werd geïdendeerd. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich begin juni 2021 bedreigd voelde toen u door een onbekende man werd gewaarschuwd en dat u en uw tante op 13 juli 2021 slachtoffer zijn geworden van een poging tot ontvoering (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 70 en 77). U toonde op geen enkel moment aan in El Salvador geïdendeerd te zijn omwille van een (toegeschreven) politieke opvatting of opinie.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing of poging tot ontvoering, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Voorts zijn er enkele opvallende verklaringen en bovendien enkele tegenstrijdigheden en incoherenties in de verklaringen van u en uw tante R., die maken dat er aan uw asielrelaas slechts weinig geloof kan worden gehecht.

Zowel uw tante als uzelf verwezen naar uw oom en uw neef die beiden lang geleden zijn vermoord door onbekenden. Uzelf verwees hier terloops (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 12 en 70) en uw tante R. expliciet naar. Zij liet optekenen dat haar broer in 2007 werd vermoord en haar neefje een jaar later op precies dezelfde dag van het jaar. Zij kon evenwel geen uitsluitel geven over de omstandigheden waarin deze moorden hebben plaatsgevonden en al evenmin over de daders van deze moorden. Wat ze wel uitdrukkelijk liet optekenen was dat jullie vlucht uit El Salvador niets te maken had met deze moorden (zie notities persoonlijk onderhoud 2120555, vragen 67-77). Eén en ander is ook logisch aangezien deze beide moorden respectievelijk in 2007 en 2008 hebben plaatsgevonden, met andere woorden een vijftiental jaar geleden.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u een incident aanhaalde dat zich begin juni 2021 afspeelde. U zou hierbij op de schouder getikt zijn door een voor u onbekende man die u zou hebben gewaarschuwd voorzichtig te zijn. Door dit incident was u erg geschrokken en besloot u niet langer uw nichtje van en naar school te brengen. U zou vervolgens ook aangifte hebben gedaan van dit incident bij de lokale politie. De vrouwelijke agente nam uw klacht evenwel niet serieus en er werd geen proces-verbaal opgemaakt. Dient evenwel te worden opgemerkt dat ook uzelf deze feiten als niet zo ernstig kwalificeerde.. Het is evenwel bijzonder opmerkelijk dat u naar aanleiding van dit incident én het feit dat het niet serieus werd genomen door uzelf en de lokale politie besloten heeft een paspoort aan te vragen met het oog op uw vertrek uit El Salvador. U werd hier op gewezen en verklaarde dat u al eerder het gevoel had dat u werd gevolgd.

U verwees ook naar de eerdere moorden in uw familie van 2007 en 2008. U zou het met uw oma besproken hebben en zonder veel nadenken zou u vervolgens een paspoort hebben aangevraagd (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 8-12). Deze door u voorgestelde gang van zaken doet de wenkbrauwen fronsen. Immers, op het ogenblik dat u een paspoort aanvraag (waarover u uitdrukkelijk liet optekenen dat u het heeft aangevraagd met als doel El Salvador te ontvluchten), was er buiten uw vermoeden dat u wel eens werd gevolgd en buiten die waarschuwingstik door een onbekende man, helemaal nog niets gebeurd. Dat u dan toch een paspoort heeft aangevraagd met het oog op uw vertrek uit El Salvador is op zijn zachtst gezegd opmerkelijk te noemen. Het incident dat zowel voor uzelf als voor uw tante R. de uiteindelijke concrete vluchtaanleiding uitmaakte, zou zich pas korte tijd later plots hebben voorgedaan, meer bepaald op 13 juli 2021. Gegeven deze context is het wel heel erg toevallig dat u kort vóór dit incident van juli 2021 reeds een reispaspoort had aangevraagd, hoewel er dus toen nog niets ernstigs was gebeurd voor u in El Salvador.

In verband met het incident van 13 juli leggen uzelf en uw tante enkele opvallende tegenstrijdige verklaringen af. Ook dit roept vraagtekens op bij uw geloofwaardigheid. Zo verklaarde u dat jullie hadden afgesproken met een vriendin van tante R., een zekere T., om samen te gaan winkelen in de supermarkt Superselectos (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 77). Uw tante daarentegen liet evenwel optekenen dat jullie niet hadden afgesproken aan de supermarkt om te gaan winkelen maar wel om samen te gaan lunchen (zie notities persoonlijk onderhoud 2120555, vragen 113 en 114). U werd geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen. U verklaarde dat u met uw tante inkopen ging doen en dat zij misschien samen iets zouden gaan eten waarbij u dan naar huis zou gegaan zijn. U verklaarde dat dit niet om tegenstrijdige verklaringen ging. Het is evenwel opvallend dat uw tante R. resoluut verklaarde dat jullie met z'n drieën gingen lunchen en dat u daar klaarblijkelijk niet van op de hoogte was.

Verder verklaarde u dat u samen met uw tante R. klacht bent gaan indienen in de gemeente Sonsonate. Op de vraag wanneer jullie zich naar het politiekantoor begaven, antwoordde u dat dit in de ochtend was, meer bepaald omstreeks 8.00 uur 's morgens. Jullie zouden vervolgens omstreeks 9.00 uur 's morgens zijn aangekomen in Sonsonate. Uw tante R. daarentegen verklaarde dat jullie in de namiddag waren aangekomen, meer bepaald omstreeks 17.00 uur (zie notities persoonlijk onderhoud 2120555, vraag 93). Toen u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat u het zich dan niet meer goed herinnerde. U voegde eraan toe dat het in uw hoofd zat dat jullie er 's morgens naar waren vertrokken. Toen u vervolgens tijdens het gehoor de kopij van de klacht die u nog in uw handen had in detail bekeek, stelde u zelf vast dat er als uur staat vermeld 5.59 pm (zie kopij klacht, toegevoegd aan het administratief dossier). U werd erop gewezen dat dit erg opmerkelijk is, temeer omdat deze klacht een cruciaal gegeven is in jullie beider asielrelaas. Dat u zich dan niet meer zou herinneren of jullie die dag 's namiddags dan wel 's ochtends naar het politiekantoor zijn gegaan, is weinig geloofwaardig. Uw uitleg als zou u erg zenuwachtig zijn en dat u geen redelijke uitleg kan geven voor het feit dat u het zich niet meer kon herinneren, kan niet overtuigen.

Voorts is het opmerkelijk dat u klaarblijkelijk niet op de hoogte bent van het laatste incident waarvan uw tante R. het slachtoffer zou zijn geweest. Zij zou namelijk enkele dagen voordat ze samen met u klacht indiende op een kruispunt geblokkeerd zijn geweest door een rode 4X4 wagen met getinte ruiten. De wagen zou uiteindelijk verder gereden zijn, maar zij heeft dit als erg bedreigend ervaren en zou naar aanleiding van dit incident besloten hebben om toch maar klacht in te dienen (zie notities persoonlijk onderhoud 2120555, vragen 84 en 86). U werd gevraagd of er na het incident van 13 juli 2021 nog iets gebeurd is met uzelf of met uw tante R.. U verwees hierbij naar een kleiner incidentje enkele dagen na 13 juli, waarbij uw tante het gevoel zou gehad hebben dat ze door een man werd achtervolgd, maar verder kon u zich niets anders herinneren. Toen u uiteindelijk werd gewezen op het incident met de rode 4X4 wagen liet u uitdrukkelijk optekenen hiervan niet op de hoogte te zijn. U verklaarde dat uw tante het wellicht voor u heeft verborgen gehouden om u niet met meer angst op te zadelen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 88-95). Deze uitleg kan niet overtuigen. Immers, uw tante R. werd gevraagd waarom ze in de klacht van augustus 2021 niet had verwezen naar het incident dat ze enkele dagen eerder zou hebben meegemaakt in verband met de rode 4X4 wagen. Zij verklaarde hierop dat ze er wel degelijk naar had verwezen maar dat de agent het niet had opgetekend omdat er geen enkel aanknopingspunt zoals een nummerplaat was om de dader van dit incident te identificeren (zie notities persoonlijk onderhoud 2120555, vraag 95). Met andere woorden, uw tante R. zou er wel degelijk naar verwezen hebben toen ze de klacht samen met u in Sonsonate heeft neergelegd. Dat u er dan niet van op de hoogte bent, doet de wenkbrauwen fronsen. Het is overigens opmerkelijk dat dit incident niet uitdrukkelijk werd vermeld in het proces-verbaal hoewel uw tante R. ernaar had verwezen, zogenaamd omdat er geen aangrijpingspunt was zoals een nummerplaat van de wagen om de dader te identificeren. Immers, in verband met het incident van 13 juli 2021 was er evenmin een aanknopingspunt zoals een nummerplaat.

Wat dit laatste betreft, dient bovendien te worden gewezen op het feit dat het erg opmerkelijk is dat ondanks de aanwezigheid van verscheidene getuigen klaarblijkelijk niemand de reflex had om de nummerplaat van de wagen te noteren. Hetzelfde geldt voor uzelf en uw tante R., maar nog meer geldt dit voor de bewaker op het parkeerterrein van de supermarkt Superselectos die er eveneens getuige van zou zijn geweest (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 81-83) en zie notities persoonlijk onderhoud 2021555, vraag 111).

Vervolgens is het opmerkelijk dat jullie de klacht die jullie in Sonsonate zouden hebben ingediend niet hebben opgevolgd. U werd gevraagd of er enig gevolg is gegeven aan deze klacht. U verwees hierop naar een telefoontje dat uw tante R. zou hebben ontvangen om bijkomende verklaringen af te leggen voor het Openbaar Ministerie (OM). Omdat jullie net op het punt stonden om het land te ontvluchten, zou uw tante hier niet op in zijn gegaan. Op de vraag of jullie deze zaak dan niet hebben laten opvolgen door iemand van jullie familieleden die perfect op de hoogte waren van jullie situatie, verklaarde u dat dit niet kan opgevolgd worden door iemand anders dan diegene die de klacht heeft neergelegd. U stelde dat het gerecht van El Salvador de zaak wellicht heeft geseponneerd gelet op jullie houding om niet in te gaan op de vraag om bijkomende inlichtingen voor het OM. U voegde eraan toe dat u sowieso niet veel verwachtte van het gerecht in El Salvador gelet op het feit dat dit incident niet in de media is verschenen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen, 104-109). Een dergelijke lakse en bijna onverschillige houding ten aanzien van jullie problemen ondermijnt verder de ernst van jullie voorgehouden vrees. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij of zij zijn of haar problemen verder opvolgt teneinde een correcte beoordeling te kunnen geven van de actuele vrees. Dat jullie dit klaarblijkelijk hebben nagelaten te doen, ondermijnt verder jullie algemene geloofwaardigheid."

Derhalve dient besloten te worden dat ook u op basis van deze feiten een nood aan bescherming niet aannemelijk maakt.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysapresunepisodemigratoire20210713.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>, blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan tenslotte aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador:

Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf> en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. Deze bevestigen enkel uw persoonsgegevens dewelke hier niet ter discussie staan. De overlijdensakten van uw broer en uw neef bevestigen hun respectievelijke overlijdens. Ook dit staat hier niet ter discussie. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt hebben hun overlijdens niets te maken met jullie concrete vluchtaanleiding. De klacht die u voorlegde, is hierboven reeds besproken.

Er rijzen ernstige twijfels omtrent de authenticiteit van dit door jullie voorgelegde document omwille van de hierboven reeds vermelde redenen. Tenslotte wordt nog verwezen naar een mail die u kort vóór het persoonlijk onderhoud had verstuurd naar het CGVS met in bijlage verschillende artikels over de onveilige situatie in El Salvador. U bevestigde dat geen van deze door u voorgelegde artikels jullie concrete problemen in El Salvador betroffen, reden ook waarom deze artikels niet aan het dossier zijn toegevoegd (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 3-5).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoeksters twee afzonderlijke beroepen hebben ingesteld met respectievelijk rolnummers 276 110 en 276 093, en dat het verzoekschrift in de zaak met rolnummer 276 093 de middelen en argumenten ontwikkeld in het verzoekschrift in de zaak met rolnummer 276 110 integraal overneemt. Het al dan niet samenvoegen van zaken behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) (RvS 26 mei 2009, nr. nr. 193.526). Gelet op het feit dat de verzoeksters dezelfde vluchtmotieven aanhalen en dat de verzoekschriften identiek zijn, oordeelt de Raad dat het aangewezen is in het belang van een goede rechtsbedeling om de twee vorderingen wegens verknochtheid samen te behandelen en te beslechten. Het komt dan ook gepast voor om de twee vorderingen samen te voegen.

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeksters voeren in een enig middel de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht *iuncto* de motiveringsplicht *iuncto* artikel 1 van het Verdrag van Genève. Het enig middel wordt in het verzoekschrift ingediend in de zaak met rolnummer 276 110 als volgt ontwikkeld: *"De verwerende partij stelt ten onrechte dat verzoekster er niet in slaagt een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. De bestreden beslissing houdt onvoldoende rekening met alle omstandigheden van de zaak en schendt zodoende de materiële motiveringsplicht in bestuurszaken. De asielzoeker bezit de plicht de waarheid te vertellen en moet alle elementen in een geloofwaardige en samenhangende verklaring naar voor brengen, vrij van fundamentele tegenstrijdigheden. De bewijslast rust in beginsel op de asielzoeker zelf (UNHCR Handboek § 196). Deze bewijslast gaat echter niet zo ver dat de asielzoeker moet aantonen dat de gevreesde vervolging ook daadwerkelijk zal plaatsvinden. Het bestaan van objectieve feiten die bewijzen dat er aanleiding is tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging volstaat. El Salvador kent extreem veel criminaliteit. De statistieken plaatsen El Salvador in de categorie meest gevaarlijke Latijns-Amerikaanse landen. Er zijn veel vuurwapens in omloop en er worden dagelijks personen, na gefolterd te zijn, vermoord door de "maras", jongerenbendes die duizenden leden tellen. El Salvador kent nog steeds één van de hoogste moordratio's ter wereld. Ook ontvoeringen waarbij mensen gegijzeld worden voor losgeld komen veelvuldig voor. Verzoekster en haar tante werden bedreigd door bendeleden en liepen een ernstig risico om ontvoerd en/of vermoord te worden. Eerder waren reeds andere familieleden van verzoekster vermoord en bijgevolg was haar vrees reëel. De tegenstrijdigheden zijn niet van die aard om de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekster te ondermijnen. Verwerende partij houdt onvoldoende rekening met aangehaalde elementen en schendt zodoende de materiële motiveringsplicht. Wat betreft de subsidiaire bescherming stelt de bestreden beslissing ten onrechte dat verzoekster niet in aanmerking komt. De verwerende partij baseert zich hierbij o.a. op documenten van oktober 2020 en maart 2016. De laatste tijd is het geweld in El Salvador echter weer sterk toegenomen. Het geweld wordt niet enkel gepleegd door criminele bendes maar ook door de politie en veiligheidsdiensten en in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt kan iedereen slachtoffer worden. Verzoekster behoudt zich het recht voor nog bijkomende bewijzen in dit verband bij te brengen. Verwerende partij houdt onvoldoende rekening met aangehaalde elementen en schendt zodoende de materiële motiveringsplicht. 3. BESLUIT. In hoofde van verzoekster bestaat wel degelijk gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, verzoekster komt minstens in aanmerking voor de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet. De motieven die in de bestreden beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk."* Het enig middel wordt in het verzoekschrift ingediend in de zaak met rolnummer 276 093 op identieke wijze ontwikkeld, met dien verstande dat er wordt verwezen naar *"verzoekster en haar nichtje"*.

2.2. Verzoeksters voegen aan hun respectievelijke verzoekschriften de bestreden beslissing en de brief BJB Limburg dd. 10.05.2022 toe.

3. Aanvullende nota

Verwerende partij legt in beide zaken een aanvullende nota dd. 17 augustus 2022 neer, waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet, volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: *“COI Focus, Salvador: Situation Sécuritaire”* van 4 juli 2022 (internetlink).

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeksters om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met verzoeksters te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna *“Kwalificatierichtlijn”*) en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna *Asielprocedurerichtlijn*).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dienen normalerwijs de verzoeksters alle elementen tot staving van hun verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeksters dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, *“indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker”* (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeksters. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen

waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeksters bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. De verzoeken om internationale bescherming hebben betrekking op verzoeksters vrees om in geval van terugkeer naar El Salvador ontvoerd of vermoord te worden. Eerste verzoekster voert daarbij aan dat zij begin juni 2021 door een onbekend iemand op de schouder werd getikt toen zij haar nichtje naar school bracht en haar waarschuwde voorzichtig te zijn en haar er op wees dat haar oom en neef in het verleden werden vermoord en dat zij op 13 juli 2021 samen met tweede verzoekster werd bedreigd door een onbekende man die tweede verzoekster had vastgegrepen en geroepen dat hij haar had gewaarschuwd en dat hij haar zou vermoorden. Tweede verzoekster verklaart dat zij daarnaast ook eind augustus 2021 aan een kruispunt een tijdlang met de auto zou zijn geblokkeerd door een 4 x 4 wagen met getinte ruiten. De Raad verwijst voor de uitgebreide samenvatting van de voorgehouden vervolgingsfeiten naar de rubriek feitenrelaas in de bestreden beslissingen. Verzoeksters betwisten de weergave van de feiten in de bestreden beslissingen niet.

Uit de beschikbare objectieve landeninformatie, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus *“Salvador: Situation Sécuritaire”* van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022) en UNHCR, *“UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador”*, maart 2016, (hierna: UNHCR *Eligibility Guidelines El Salvador*)). Uit de beschikbare landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld, zoals onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden, personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.). Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*; *“Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be*

found to be a refugee.”; “Depending on the particular circumstances of the case (...)”, p. 28-29 e.v.). Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendege geweld moet aldus concreet aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoekster worden verwacht dat zij op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn voor de beoordeling in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, haar geslacht, leeftijd, achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR *Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs*, maart 2010, pt. 20). Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoekster om bij terugkeer naar haar land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten haar individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen en in samenhang met de door haar voorgelegde documenten en de door haar afgelegde verklaringen.

5.3. Eerste verzoekster legt bij de indiening van haar verzoek om internationale bescherming haar originele Salvadoraanse paspoort en identiteitskaart voor. Tweede verzoekster legt bij de indiening van haar verzoek om internationale bescherming eveneens haar originele Salvadoraanse paspoort en identiteitskaart voor. Verzoeksters' identiteit en Salvadoraanse nationaliteit zijn voldoende aangetoond en worden op geen enkele wijze betwist door verwerende partij.

Eerste verzoekster legt bij de indiening van haar verzoek ook nog een kopie neer van de door haar behaalde diploma's in El Salvador (administratief dossier eerste verzoekster, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 4). Deze stukken ondersteunen haar verklaringen inzake haar scholingsgraad en opleiding maar zijn verder niet relevant voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming nu deze geen verband houden met de door haar ingeroepen vervolgingsfeiten.

Tweede verzoekster legt bij de indiening van haar verzoek een kopie neer van haar blanco strafblad en overlijdensaktes van haar broer en neef (administratief dossier tweede verzoekster, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 4 en 5). Volgens de verklaringen van tweede verzoekster werden haar broer en neef in 2007 en 2009 vermoord maar is niet geweten waarom en is hun dood niet de reden waarom zij uit El Salvador gevlucht is. In zoverre deze documenten haar verklaringen over het overlijden van haar familieleden in 2007 en 2009 kunnen ondersteunen, blijkt dat deze gebeurtenissen niet de aanleiding hebben gevormd voor haar vertrek uit El Salvador in 2021.

Tweede verzoekster legt bij de indiening van haar verzoek om internationale bescherming een originele klacht neer ingediend door tweede verzoekster in het bijzijn van eerste verzoekster bij de Policia Nacional Civil van Sonsonate op 26 augustus 2021 om 17.40u (administratief dossier tweede verzoekster, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3). Eerste verzoekster legt een kopie neer van dit document bij de indiening van haar verzoek om internationale bescherming. De Raad stelt vast dat de klacht de weergave is van de verklaringen van tweede verzoekster bij de Policia Nacional Civil van Sonsonate en dat verder ook niet kan blijken dat daarna verdere onderzoeksdaden zijn gesteld door de Salvadoraanse autoriteiten of dat de waarachtigheid van deze verklaringen werden geverifieerd door deze autoriteiten. Uit deze klacht als dusdanig kunnen bijgevolg geen sluitende conclusies getrokken worden met betrekking tot de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeksters tijdens hun respectievelijke persoonlijke onderhouds bij het CGVS.

Gelet op de summier inhoud en de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van het vluchtrelaas van de verzoekende partij geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoeksters evenwel in gebreke, daargelaten de vraag of de ingeroepen vervolgingsfeiten verband houden met één van de vijf vervolgingsgronden in de vluchtelingsdefinitie om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

In de bestreden beslissing met betrekking tot eerste verzoekster, wordt met betrekking tot de door beide verzoeksters ingeroepen vervolgingsfeiten gemotiveerd dat er enkele opvallende verklaringen en bovendien enkele tegenstrijdigheden en incoherenties zijn in de verklaringen van eerste en tweede verzoekster, die maken dat er aan haar asielrelaas slechts weinig geloof kan worden gehecht, met name omdat (i) beide verzoeksters verwezen naar het feit dat eerste verzoekster ooit en neef lang geleden vermoord zijn door onbekenden maar dat tweede verzoekster uitdrukkelijk liet optekenen dat de vlucht van beide verzoeksters niets maken had met deze moorden en dat dit logisch is aangezien beide moorden een vijftiental jaar geleden hebben plaatsgevonden; (ii) eerste verzoekster een incident aanhaalde dat zich afspeelde begin juni 2021 waarbij zij op de schouder werd getikt en gewaarschuwd, waarvan zij geschrokken was en aangifte deed bij de lokale politie maar dat door de lokale vrouwelijke politieagente niet ernstig werd genomen en niet werd genoteerd en dat door verzoekster zelf ook als niet zo ernstig werd gekwalificeerd. Het wordt evenwel opmerkelijk geacht dat eerste verzoekster naar aanleiding van dit incident en de behandeling door de politie besloot een paspoort aan te vragen met het oog op vertrek uit El Salvador terwijl er buiten het vermoeden van eerste verzoekster dat zij werd gevolgd en de waarschuwingstik op dat ogenblik helemaal nog niets was gebeurd, wat op zijn zachtst gezegd opmerkelijk te noemen is en het feit dat zij voor het incident van 13 juli 2021 reeds een paspoort had aangevraagd wel heel erg toevallig is, gegeven deze context; (iii) in verband met het incident van 13 juli 2021 beide verzoeksters enkele opvallende tegenstrijdige verklaringen afleggen met betrekking tot de vraag of zij met zijn drieën hadden afgesproken om samen te gaan winkelen of te gaan lunchen met T., de vriendin van tweede verzoekster en het tijdstip waarop zij samen klacht zijn gaan indienen in de gemeente Sonsonate en eerste verzoekster, geconfronteerd met de gegevens in de klacht met betrekking tot het uur van de aangifte verklaarde dat zij zich het niet goed meer herinnerde, wat weinig geloofwaardig is temeer omdat de klacht een cruciaal gegeven is in het asielrelaas van beide verzoeksters; (iv) het opmerkelijk is dat eerste verzoekster klaarblijkelijk niet op de hoogte is van het laatste incident waarvan tweede verzoekster het slachtoffer zou zijn geweest en haar uitleg dat zij dit voor haar verborgen hield om haar niet met nog meer angst op te zadelen niet kan overtuigen aangezien tweede verzoekster verklaarde dat zij hiernaar wel degelijk had verwezen bij het indienen van de klacht maar dat de agent dit niet had opgetekend omdat er geen enkel aanknopingspunt was om de dader te identificeren en dat eerste verzoeksters verklaring dat zij hiervan niet op de hoogte was dan ook de wenkbrauwen doet fronsen; (v) het opmerkelijk is dat verzoeksters de klacht die zij zouden hebben ingediend in Sonsonate niet hebben opgevolgd, noch door hun in El Salvador aanwezige familieleden hebben laten opvolgen en dat dergelijke lakse en bijna onverschillige houding ten aanzien van hun problemen de ernst van hun voorgehouden vrees verder ondermijnt en dat de vaststelling dat zij hebben nagelaten hun problemen verder op te volgen teneinde een correcte beoordeling te kunnen geven van de actuele vrees, verder hun algemene geloofwaardigheid ondermijnt.

In de eerste bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Op basis van dezelfde vaststellingen wordt in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoeksters besloten dat ook zij op basis van deze feiten een nood aan bescherming niet aannemelijk maakt. Het komt verzoeksters toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad kan na grondige analyse van het administratief-en rechtsplegingsdossier, het verzoekschrift, de aanvullende nota's van verwerende partij en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting slechts vaststellen dat zij daartoe in gebreke blijven.

In hun verzoekschriften slagen verzoeksters er immers niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. In wezen blijven zij steken in het louter volharden in hun ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeksters aanvoeren dat de beslissingen onvoldoende rekening houden met alle omstandigheden van de zaak en stellen dat vroeger andere familieleden van verzoeksters vermoord werden en bijgevolg hun vrees reëel is, werd hierboven reeds gewezen op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat tweede verzoekster zelf uitdrukkelijk verklaarde dat de moorden op haar broer en neef in 2007 en 2009 niet de reden waren waarom verzoeksters in 2021 El Salvador verlaten hebben en stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift verder geen enkel concreet element wordt naar voor gebracht waaruit zou kunnen blijken dat er, in tegenstelling tot hun verklaringen tijdens het persoonlijk

onderhoud, wel een verband zou bestaan met de door hen ingeroepen vervolgingsfeiten. Dat onvoldoende rekening is gehouden met aangehaalde elementen, zoals in de verzoekschriften wordt betoogd, kan dan ook niet worden bijgetreden. Ook de loutere stelling in de verzoekschriften dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet van die aard zijn om de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeksters te ondermijnen, zonder enige toelichting waarom dit het geval zou zijn en zonder deze op enigerlei wijze een plausibele verklaring voor deze tegenstrijdigheden te bieden, kan uiteraard niet volstaan om tot een ander besluit te komen.

De Raad stelt bijgevolg vast dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat verzoeksters het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

Gelet op verzoeksters verklaringen en de door hen neergelegde documenten, en in acht genomen het geheel van hun individuele omstandigheden en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van objectieve informatie over verzoeksters' land van herkomst, besluit de Raad dat verzoeksters nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren in geval van terugkeer naar El Salvador omwille van de door hen voorgehouden maar ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten.

5.4. De Raad stelt voorts vast dat op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *"El Salvador: Retour au pays des ressortissants"* van 13 juli 2021 en de daarin geciteerde landeninformatie, niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeksters om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerders bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoeksters omwille van de door voorgehouden maar ongeloofwaardig bevonden feiten in juli 2021 ernstige problemen riskeren in geval van terugkeer. Verder maken zij op geen enkel ogenblik melding van het feit dat zij het slachtoffer zouden geweest zijn van afpersing voor hun vertrek uit El Salvador. Er zijn verder geen andere concrete indicaties dat zij zouden gevisieerd worden door de bendes. Verzoeksters maken dan ook geen gegronde vrees voor vervolging in hun hoofde aannemelijk op grond van het feit dat zij een verhoogd risico zouden lopen als personen die in het verleden werden afgeperst of eerder anderszins ernstig bedreigd werden door bendeleden.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoeksters zouden kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus Retour 13 juli 2021, p. 23-24), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoeksters niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratieachtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad brengt in herinnering dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het hebben van een migratieverleden. Verzoeksters' verblijf in België resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. De loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer, volstaat niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad er op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging in de zin van artikelen 48/3 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

De Raad stelt verder ook vast dat verzoeksters de motieven in de bestreden beslissingen met betrekking tot de eventuele risico's voortvloeiend uit hun verblijf in het buitenland op geen enkele wijze betwisten.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeksters nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

5.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeksters geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. § 2. Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van de artikelen 2 (f) en 15 van de Kwalificatierichtlijn in Belgisch recht. Uit dit artikel volgt dat de verzoeksters, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kunnen genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” dienen te lopen. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeksters geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

6.3. In zoverre verzoeksters zich, wat het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 b) van de Vreemdelingenwet betreft, baseren op de bovenvermelde vluchtmotieven, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de bovenstaande vaststellingen waarbij geconcludeerd werd dat verzoeksters de voorgehouden problemen en hun vrees voor vervolging niet aannemelijk hebben gemaakt en evenmin aannemelijk maken dat zij bij terugkeer naar El Salvador ernstige problemen met bendes riskeren omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst. Verzoeksters brengen verder geen andere persoonlijke elementen of omstandigheden aan op basis waarvan in hun hoofde kan worden aangenomen dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd.

6.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation Sécuritaire”* van 4 juli 2022, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Ook volgens het Overseas Security Advisory Council (OSAC) rapport van 10 mei 2022, wordt de criminaliteit in El Salvador gekenmerkt door geweld dat gericht is tegen bekende doelen of die een opportuniteit vertegenwoordigen (COI Focus, p. 15). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus, *“Salvador. Situation Sécuritaire”*, 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus, p. 9-15).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd; noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeksters' loutere betoog in het verzoekschrift dat de laatste tijd in El Salvador het geweld weer sterk is toegenomen, zonder dit concreet te staven, kan niet tot een andere conclusie leiden. In dit verband merkt de Raad op dat uit de COI Focus van 4 juli 2022 bijgebracht door verwerende partij weliswaar blijkt dat een groot aantal moorden werd gepleegd tussen 25 en 27 mei 2022 in El Salvador, maar dat dit een éénmalige gebeurtenis blijkt te zijn (COI Focus, p. 8). Als reactie hierop werd de noodtoestand afgekondigd op 27 maart 2022, in het kader waarvan op grote schaal personen zijn gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes. Zo dit ook resulteerde in willekeurige arrestaties van onschuldigen en schendingen van mensenrechten van de betrokkenen (COI Focus, p. 14) kunnen deze acties niet worden gekwalificeerd als willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de éénmalige plotse toename van het aantal moorden in mei 2022 en de afkondiging van de noodtoestand gepaard gaat met een fundamentele wijziging van de aard van het crimineel geweld.

Verzoeksters brengen ook geen verdere informatie bij waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn.

Het geweld dat de situatie in El Salvador kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoeksters is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeksters hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET